

[Godskesen.]

være nødvendigt at gøre det udtrykkeligt i Loven, men ellers kunde det maaske siges i den Udvalgsbetænkning, der vil blive afgivet —, at den Omstændighed, at Fogeden ikke kan give Henstand eller træffe Aftale om Afbetaling i Fremtiden, ikke afskærer ham fra med bindende Virkning for Rekvirenten at modtage det Afdrag, der bydes ham. Det bør han i hvert Tilfælde kunne gøre.

Endelig ser jeg, at de Bestemmelser, der her er Tale om at give, fra først af havde været tænkt indsat i Retsplejeloven, men at man altsaa nu har opgivet dette og fremsat et særligt Lovforslag desangaaende, navnlig af Hensyn til de Omstændigheder, der knytter sig til selve Retsreformen. Det er jo nemlig saa, at man, naar det fremsatte Forslag om Ændringer i Retsreformen er blevet gennemført, kan vente, at Retsreformen vil blive endeligt optrykt; og naar den saa er blevet optrykt, er det Meningen, at den skulde virke i nogle Aar, inden man tog fat paa yderligere Forandringer. Det er for ikke her at komme til at bryde dette Princip, at man har fremsat et særligt Lovforslag, omhandlende de foreliggende Bestemmelser, thi netop fordi der her er Tale om en hensigtsmæssig teknisk Ordning af praktiske Forhold, kan man ikke bortse fra den Mulighed, at et eller andet kunde vise sig mindre heldigt og derfor maa ændres, hvilket vilde være mindre let, hvis Bestemmelserne var blevet indført i Retsreformen. Jeg billiger ganske denne Tankegang, og jeg har gentagne Gange fra denne Plads udtalt Ønsket om, at vi nu maatte faa et Optryk af Retsreformen. Efter min Mening er vi gennem de mange Ændringer i Retsplejeloven kommet dertil, at den er meget vanskelig at behandle for Jurister og saa at sige umulig at finde Rede i for Lægmand, som jo dog ogsaa skal bruge den. Enhver Bestræbelse for at faa et nyt Optryk, der kan klare disse Forhold, har derfor min største Sympati. Ja, jeg kunde næsten fristes til at ønske, at den højtærede Minister vilde udtage Bestemmelsen om Lægdommere af Retsreformen, da det netop er noget, som sandsynligvis senere vil vække Diskussion og Kritik. Det er imidlertid et saa stort Omraade, at det naturligvis ikke kan udtages af Retsreformen — det er jo kun et front Ønske, man kan nære for sin egen Fornøjelses Skyld. Men at den højtærede Minister har udtaget disse Regler, som kan udtages, uden at der derved sker nogen

Skade, har mit fulde Bifald. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til hurtig og villig Behandling i det høje Ting.

Veistrup: Det er desværre ikke alle Skatteydere, der anerkender det gamle Ord, som siger: Giv Kejseren, hvad Kejserens er, og derfor maa der undertiden visse Foranstaltninger til, før Skattens Mønt erlægges. Det kan være nødvendigt at gaa til saadanne Forholdsregler, at Folk, som ikke godvilligt betaler deres Skat, tvinges dertil.

Hvad det angaar at indføre disse Bestemmelser i et særligt Lovforslag eller som Ændringer til Retsplejeloven, er jeg ganske enig med den ærede sidste Taler, idet jeg finder det heldigt, at det sker i et særligt Lovforslag, da der ikke er Grund til paa et saa specielt Omraade at øge Retsreformens mange Bestemmelser. Det, der her er Tale om, er heller ikke saa nøje knyttet til Retsplejen i Ordets almindelige Forstand, selv om det i enkelte Tilfælde kan være nødvendigt at kræve Rettens Medvirken ved Inddrivelse af Skatter. Retsplejens Udøvere træder i Virkeligheden kun til, naar der er Tale om at afgive Kendelse om, hvorvidt disse Skatter skal inddrives eller ikke, selve Udpantningen o. s. v. er en kommunal Foranstaltning. Man har dog ikke helt turdet give Slip paa Fogedens Medvirken, selv om Kommunernes Skatteligning er godkendt fra alle Sider, og det er muligt, at det heller ikke lader sig gøre. Jeg for mit personlige Vedkommende havde gerne set, at Kommunerne, naar de havde lagt deres Ligning og Skattelisterne var udgaaet, havde haft Ret til, uden at der yderligere skulde Autorisation til, at foretage Udpantning gennem Sognefogeden eller Pantefogeden, hvad man nu vil. Men det er jo muligt, det af Hensyn til Ensartetheden er nødvendigt, at Fogeden afgiver denne Kendelse. Dette er dog af mere formel Art, idet Dommeren ikke kan nægte sin Medvirken til Udpantning, naar Skatten er forfaldet til Betaling. Jeg hører ikke til dem, der mener, at man skal udvide Pantefoged-Institutionen synderlig stærkt, jeg tror, at Sognefogderne meget vel i al Almindelighed vil være i Stand til at foretage de Udpantninger, der skal foretages i Landkommunerne — jeg siger udtrykkelig i Landkommunerne, thi i Byerne stiller Forholdet sig ganske anderledes. Drejer det sig om større Landkommuner, er de som Regel delt i flere Sogne-